

не просто кількох однодумців, а мільйони людей та є глобальними. За допомогою них здійснюється пошук однодумців, спілкування, пошук перспектив.

Однак спілкування в соціальних мережах несе в собі не лише позитив, але може мати і негативні наслідки, оскільки Інтернет використовують і як засіб впливу на людину, особливо на таку вразливу категорію як молодь.

По-перше, спілкування в мережі Інтернет проходить переважно у вербальній формі, що є негативним явищем, оскільки людина не може бачити реакцію на свої повідомлення і взагалі людину з якою спілкується.

По-друге, негативним чинником спілкування в мережі Інтернеті є розвиток залежності від віртуального спілкування, тобто поступово молодь відмовляється від реального.

По-третє, починають створюватися спільноти, що здійснюють негативний вплив на молодь, закликаючи їх до кримінальних вчинків чи самогубств.

Отже, глобальна мережа Інтернет об'єднує людей та постійно вдосконалюється для зручності користувачів. Вона економить час та збільшує коло спілкування, однак має і негативні риси. Віртуальне середовище Інтернет може надавати невичерпні можливості знайомств та спілкування з різними людьми, а це означає що на них можна впливати, використовувати, спрямовувати на виконання програмованих дій. Мережа Інтернет хоча і має негативні впливи на суспільство, проте нині є найбільш потужною комунікативною системою, що сприяє розвитку міжкультурного спілкування молоді і розширює їх світогляд.

*Науковий керівник: Божук Л.В.,
канд. істор. наук, доцент*

УДК 930.253.621.039.586(477)“1986” (043.2)

Лотоцька В.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО РЕСУРСУ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ В АРХІВАХ УКРАЇНИ

Аварія на ЧАЕС, що трапилася 26 квітня 1986 року є глобальною катастрофою як для України, так і всього світу. Її наслідки досі впливають на все людство.

Документи щодо цієї події довгий час перебували під грифом таємності й лише на початку 90-х років поступово почали розсекретуватись.

Основний масив архівних документів щодо Чорнобильської катастрофи зберігається в Центральному державний архів громадських об'єднань

України. У фондах ЦДАГО збережені документи, що відображають передісторію, послідовність подій та наслідки аварії. Найвагомішими документами сучасного періоду є постанови про систему радіаційного контролю, про конкурс проектів об'єкта «Укриття» тощо.

Найбільш цінними та інформативними є матеріали загального відділу ЦК Компартії України та Центрального комітету ЛКСМУ.

Інша частина документів зберігається у відомчих архівах. Наприклад, матеріали з визначенням нормативів умісту радіоактивних елементів у воді, продуктах харчування, повітрі, наразі перебувають в колекції документів Комісії Верховної Ради України з питань Чорнобильської катастрофи.

Інформація щодо впливу на природу, забруднення значних територій та сільськогосподарських угідь відокремлена у відомчий архів Держагропрому УРСР (нині Міністерство аграрної політики України).

Серед цього комплексу документів особливо цікавими є джерела, що свідчать про фінансові зловживання та порушення під час ліквідації наслідків аварії, переселення жителів забруднених територій та побудову нового житла.

За час незалежності України питаннями Чорнобиля займалися різні спеціальні установи, які постійно реорганізовувались, що не могло позитивно вплинути на збереження цінних документів та розкриття нагальних питань проблем Чорнобиля.

Лише у 2016 році Служба Безпеки України повністю розсекретила документи щодо Чорнобильської катастрофи і оприлюднила їх у електронному вигляді на сайті відомчого архіву. Ці папери містять дані про помилки допущені під час проектування та будівництва атомної електростанції, порушення експлуатації, не дотримання правил безпеки тощо. Серед цих документів є такі, що вказують на неготовність влади до подій подібного масштабу, яка виражена у відсутності обладнання для проведення рятувальних операцій. Вражають дані про те, що деякий час робота станції просто залишалася без контролю навіть після аварії.

Досліджуючи цю тему, можна зробити висновок, що збереження та доступність документів часів Чорнобильської катастрофи, є пріоритетним завданням в наш час, адже проаналізувавши помилки, які були допущені, можна уникнути їх в майбутньому і створити умови безпечної роботи атомних станцій та інших підприємств на території України. Фатальною помилкою є приховування реальної ситуації, адже це призводить до відсутності важливих дій, які могли б зменшити масштаби наслідків катастрофи.

*Науковий керівник: Курченко Т.Є.,
канд. істор. наук, доцент*